

ΙΣΙΔΩΡΟΣ ΖΟΥΡΓΟΣ «ΕΝΤΥΠΩΣΙΑΚΑ ΕΠΙΚΑΙΡΟΣ Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΟΥ ΣΑΙΞΠΗΡ» ▶ ΣΕΛ. 28

Η ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΙΣΙΔΩΡΟΥ ΖΟΥΡΓΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΣΑΪΞΗΡ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ «ΟΙ ΡΕΤΣΙΝΕΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΑ»

«Από την αλαζονεία της ισχύος στη μοναξιά»

Το συναπάντημα με τον Σαΐξηρ μέσα από τη συνομιλία με τον Βασιλιά Ληρ, η ανάδειξη της δύναμης του χρόνου που καταφέρνει να κάμψει ακόμα και αυτή την αλαζονεία της εξουσίας, η μοναξιά που «επιβάλλουν» οι αποτυχημένες σχέσεις, η ενσυναίσθηση, η συγκώρευση και η αγάπη ξεδιπλώνονται στο νέο μυθιστόρημα του Ισιδώρου Ζουργού «Οι ρετσίνες του βασιλιά».

Όπως ο ίδιος ο συγγραφέας εξάλλου «ομολογεί» στον «Ε.Τ.»: «η συνομιλία με τον Σαΐξηρ υπήρχε μέσα μου από χρόνια, βαθιά επιθυμία και λαχτάρα, άλλωστε ο κόσμος του είναι ακόμη εντυπωσιακά επίκαιρος και μας αφορά σε μεγάλο βαθμό».

Ποια ήταν τα πρώτα σας διαβάσματα;

Ήταν παραμύθια ελληνικά και ξένα τα οποία δεν είχα την τύχη να τα ακούσω από το στόμα κάποιου γιαγιάς αλλά τα διάβασα σε συλλογές που κυκλοφορούσαν στις εκδόσεις της δεκαετίας του '60. Αργότερα ήρθε ο Ιούλιος Βερν με έναν ακανή κόσμο περιπέτειας και Οι Αθλιοι του Ουγκώ βέβαια, μία από τις πρώτες αναγνωστικές εμπειρίες του κλασικού μυθιστορήματος.

Πότε ξεκινήσατε να γράφετε;

Στην εφηβεία με ποίηση που την έκρυβα επιμελώς σε κλειδωμένα συρτάρια. Η γραφή ήταν ο τρόπος μιας πρώτης γεύσης αυτογνωσίας και χαρτογράφησης του εσωτερικού κόσμου.

Ποια ήταν η αφορμή για να γράψετε το μυθιστόρημα «Οι ρετσίνες του βασιλιά» εκδόσεις Πατάκη;

Η επιθυμία να μιλήσω για τη χώρα μας σήμερα, μια αφήγηση σε ενεστώτα χρόνο, κάτι που είχα να το κάνω εδώ και αρκετό καιρό, αφού ένα μεγάλο μέρος των μυθιστορημάτων μου αναφέρεται σε παλαιότερες εποχές. Επίσης η στόχευση να παραστήσω μυθιστορηματικά το πώς αποδομείται ένα πρόσωπο εξουσίας,

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΟΝ
ΕΛΠΙΔΟΦΟΡΟ
ΙΝΤΖΕΜΠΕΛΗ

καθώς νιώθει να τον φθείρει ο χρόνος, το πώς στην είσοδο των γηραιών φυλλορροεί η αλαζονεία της ισχύος και μπροστά στην αποτυχία των πραγματικών σχέσεων κυριαρχεί η μοναξιά. Στο βιβλίο όμως υπάρχει αρκετός χώρος για το στοίχημα της ενσυναίσθησης, της συγκώρευσης και της αγάπης.

Στο μυθιστόρημα διακρίνεται μια αγάπη για τον Αγγλο θεατρικό συγγραφέα Σαΐξηρ. Τι αντιπροσωπεύει για εσάς ο Ουίλιαμ Σαΐξηρ;

Με βάση αυτά που σας ανέφερα παραπάνω, αυτό το εξουσιαστικό πρόσωπο, ο βασικός χαρακτήρας του βιβλίου, συνομιλεί υπόγεια με τον Βασιλιά Ληρ του Σαΐξηρ, την πιο σκοτεινή από τις τραγωδίες του με πρωταγωνιστή έναν βασιλιά που σταδιακά εκπίπτει ως την οριστική του κατάρρευση. Η συνομιλία με τον Σαΐξηρ υπήρχε μέσα μου από χρόνια βαθιά επιθυμία και λαχτάρα, άλλωστε ο κόσμος του είναι ακόμη εντυπωσιακά επίκαιρος και μας αφορά σε μεγάλο βαθμό.

Στο χωριό που αναφέρετε υπάρχουν χαρακτήρες που τους συναντάμε στην καθημερινή ζωή. Πότε ένας χαρακτήρας ανθρώπου γίνεται σημαντικός για να αποτελέσει έναν

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ

Ο ΙΣΙΔΩΡΟΣ ΖΟΥΡΓΟΣ γεννήθηκε το 1964 στη Θεσσαλονίκη, όπου ζει και εργάζεται ως δάσκαλος. Έχει εκδώσει τα μυθιστορήματα: Φράουστ (εκδόσεις Λιβάνη, 1995 / εκδόσεις Πατάκη, 2010), Αποσπάσματα από το βιβλίο του ωκεανού (εκδόσεις Πατάκη, 2000/2007), Η ψίχα εκείνου του καλοκαιριού (εκδόσεις Πατάκη, 2002/2010), Στη σκιά της πεταλούδας (εκδόσεις Πατάκη, 2005), Η απδονόπιτα (εκδόσεις Πατάκη, 2008), Ανεμώλια (εκδόσεις Πατάκη, 2011 - Βραβείο Αναγνωστών ΕΚΕΒΙ), Σκηνές από τον βίο του Ματίας Αλμοσίνιο (εκδόσεις Πατάκη, 2014 - Ειδικό Βραβείο βιβλιοπωλών Public).

“ Στο βιβλίο υπάρχει αρκετός χώρος για το στοίχημα της ενσυναίσθησης, της συγκώρευσης και της αγάπης ”

ήρωα του βιβλίου σας κατά τη συγγραφή;

Ένας ανθρώπινος χαρακτήρας σπάνια μεταφέρεται αυτούσιος στο μυθιστόρημα. Πολύ συχνά ο ήρωας είναι συγκερασμός πολλών προσώπων που έχει συναντήσει ο συγγραφέας ή ακόμη είναι προβολή επιθυμιών, σκέψεων και εικόνων της εικονοποιτικής του φαντασίας.

Στο μυθιστόρημα δεσπόζει και ο χαρακτήρας του τρελού Ζαχαρία. Κάπου όμως ο ίδιος λέει πικρές αλήθειες. Από πού παίρνει αυτές τις εκλάμψεις;

Τη λέξη τρελός θα ήταν καλύτερα να τη βάζαμε σε εισαγωγικά. Το είπατε κι εσείς προηγουμένως, ο τρελός λέει πικρές αλήθειες, αμφισβητεί την εξουσία του πρωταγωνιστή, ενώ ταυτόχρονα μπορεί και αγαπά με μια ασυνήθιστη αθωότητα. Στον κόσμο του βασιλιά Ληρ υπάρχει ο γελωτοποιός που τον ακολουθεί, στο δικό μου μυθιστόρημα έχουμε τον Ζαχαρία, που είναι τότε καθρέφτης της κοινωνίας του χωριού και τότε κατά Χριστόν σαλός. Η πηγή του δικού του φωτός είναι ένα ερώτημα στο οποίο νομίζω πως ο κάθε αναγνώστης καλείται να δώσει τη δική του απάντηση.

Γράφετε για τα παιδιά που

φεύγουν από την Ελλάδα και την ερήμωση της χώρας. Πώς θα μπορούσαμε να κρατήσουμε τους νέους στην πατρίδα μας;

Είναι πολύ δύσκολο να απαντήσει κανείς, το πρόβλημα είναι πολυσύνθετο και απαιτεί πολύ χρόνο για να βρεθεί μια λύση. Σίγουρα η Ελλάδα ως κράτος και οικονομία με στερεή παραγωγική βάση έχει ακόμη πολύ δρόμο να διανύσει.

Είσατε ικανοποιημένος από την πορεία που έχετε διαγράψει στα ελληνικά γράμματα;

Στην κάθε καλλιτεχνική δημιουργία απαραίτητη συνοδός είναι η λέξη ανικανοποίητο, αυτή τρέφει το πάθος και σκηνογραφεί τα μεγάλα όνειρα. Γιατί εγώ και τα βιβλία μου να αποτελώ εξαίρεση;

Τι θα θέλατε να σας φέρει το νέο σωτήριο έτος 2020;

Εκτός από τις αυτονόητες ευχές για ειρήνη, υγεία και κοινωνική γαλήνη θα ήθελα το κύτταρο ενός καινούργιου βιβλίου που έχει γεννηθεί μέσα μου να συνεχίσει να αναπτύσσεται έτσι ώστε να ωριμάσει η στιγμή που θα ξεκινήσω να το γράφω. Θα ήθελα αυτή η χρονιά να είναι η αφετηρία του καινούργιου μου χειρήςματος. ■

